

August 1891

AFSENDER

Rasmus Christiansen

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

Viborg

Omtalte personer:

Godfred Christensen

Alice Hannover

Julius Paulsen

Johan Rohde

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

J.C. Stockholm

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rasmus Christiansen er efter nogle forskellige opholdssteder nu i Viborg, hvorfra han skriver til Emil Hannover. Han takker for nogle særtryk, Hannover har sendt ham tidligere på sommeren, og roser hans anmeldelser af Rococo-udstillingen og et indlæg om en anonym udstilling arrangeret i København. Christiansen fortæller, at han ved et tilfælde har mødt Johan Rohde i Viborg, og han kan derfor viderebringe Hannover lidt nyt fra Rohde om ægteparret Slott-Møller. Videre fortæller Christiansen om sit igangværende arbejde med et dyremaleri, om salget af et billede, han har udstillet i München, og om ønsket om nyt, fransk læsestof til låns fra Hannover.

TRANSSKRPTION

Nørgaard pr Viborg Aug 91

Kjære Hannover!

Undskyld min lange Tavshed. Jeg burde forlængst have skrevet og takket for de Særtryk af Deres Afhandlinger som De var saa elskværdig at skaffe mig.¹ Men jeg havde lige afsendt et længere Brev til Dem ved Modtagelsen og saa trak det længere og længere ud, fordi jeg et Par Gange har skiftet Opholdssted med den deraf flydende Forstyrrelse. Nu har jeg for en Uges-tid siden slaaet mig til Ro her ved Viborg, hvor jeg agter at forblive indtil min Hjemrejse til Kjøbenhavn til Efter-aaret. Hvorledes har De og Deres Kone det? — Forhaabentlig godt, tiltrods for den megen Fugtighed som vi ihvert Fald her paa Egnen har været plaget af i den sidste Tid. Først her er det lykkedes mig

[2]

at faa fat i Deres Afhandlinger om Rococo-udstillingen,² da jeg har været forhindret fra at holde "Politiken" i Juli Maaned. En ublandet Fornøjelse havde jeg af at læse Deres Indlæg til Hrr: Stockholm i Anledning af hans Anonyme Udstilling,

som fra først af, da jeg hørte om den,
har staaet for mig som noget ubegribelig
meningsløst noget. Især Navneforbindelsen
Paulsen og Godfred Christensen. Hvorfor
skal Censuren ikke ogsaa være anonymt —
eller Udstillingslokalet? — Ja for det var
naturligvis Dem, som havde skrevet ovennævnte
Indlæg? — Da jeg den første Dag efter
min Ankomst her til Viborg dryssede
om paa Gaden uden Maal og Med,
ser jeg pludselig gamle Rohdes filosofi-
ske Galionsfigur rage op over et stort
Flyttelæs med Sengklæder, Kufferter og Ma-
lerrekvisiter, som langsomt bevægede sig
hen ad Gaden, trukket af et Par smaa

[3]

spinkle Hedeboekrikker. Stor Gjenkendelses-
scene midt paa Gaden til Opbyggelse for
de nærværende Viborgkinesere, hvorpaa
Rohde meddelte mig, at han var paa
Rejse fra Karup til Aarhus i Anled-
ning af en hul Tand som i flere
Dage havde plaget ham, hvorfor han
havde bestemt sig for at rejse med hele
sin Habengut ned til en Ven i Nærhe-
den af Aarhus, Doktor Elmquist, for der
at blive plejet og kureret. Heldigvis var
Tanden elskværdig den Dag i Viborg, saa
at vi tilbragte en meget behagelig Dag
med at spise til Middag og lede efter
et Opholdssted til mig. Om Aftenen
rejste han videre til Aarhus. Han havde
den Dag havt Brev fra Slott-Møllers, som
da opholdt sig i Randers, hvor Fruen male-
det noget paa en Bro mellem 3 og 5 om
Morgenen. Det smager næsten af Niels Ebbesen.
Senere skulde de til Gjerrild, hvor de

[4]

vistnok vilde slaa sig ned for Resten af
Sommeren. Ellers vød jeg intet af

Interesse at melde. Jeg maler for Tiden
en stor Tyr og nogle Køer. Jeg har
først lige begyndt, saa jeg tror endnu
at det bliver udmærket. — Jeg savner
meget stærkt nogen fransk Lektüre,
da alt hvad jeg havt med mig er sluppen
op, men jeg undser mig næsten ved at bede
Dem om noget, da De allerede har havt
saa megen Ulejlighed af mig.
De har vel hørt at mit Billede i München
er solgt?
Jeg haaber nu at De ikke vil hævne
Dem ved en lige saa lang Tavshed, men
at De ved Lejlighed vil spendere et
Par Ord paa mig for at holde mig lidt
à jour med Sagernes Stilling i Hoved-
staden.
En venlig Hilsen til Dem og Deres
Kone fra Deres hengivne
R. Christiansen.

¹ Her må henvises til de tre særtryk af artikler, som Christiansen i et brev fra juni 1891 bad Hannover sende sig.

² Hannovers anmeldelse "Industriforeningens Rokokoudstilling" blev publiceret i tre dele i Politiken, henholdsvis 13., 24. og 26. juli 1891.

Wiergaard per Viborg d. 9.

Kjære Hannover!

Undskyld min lange Tavsbed. Jeg
hinde forlangt have skrevet og takket
for de Brevtykke af Deres Afhandlinger
som De var saa elskværdig at skaffe mig.
Men jeg havde lige afsendt et længere
Brev til Dem ved Modtagelsen og
saa trar det længere og længere
ind, fordi jeg et Par Gange har skiftet
Opholdssted med den deraf flydende
Forstyrrelse. Nu har jeg for en Uges-
tid siden slaat mig til Ro her ved
Viborg, hvor jeg agter at forblive indtil
min Hjemreise til Kjøbenhavn til Efter-
aaret. Hvorledes har De og Deres Kone
det? - Forhaabentlig godt, tiltrods for den
meget Frægtighed som vi i hvert Fald
her paa Eggen har været plaget af i den
sidste Tid. Forst her er det lykkedes mig

at faa fat: Deres Afhandlinger om Roscoe,
udstillinger, da jeg var været forhindret
fra at holde "Politiken" i Juli Maaned.
En iblandt Fornøjelse havde jeg af at
læse Deres Indlæg til Hrs. Hædelsens: An-
ledning af hans anonyme Udstilling,
som fra først af, da jeg hørte om den,
hav staaet for mig som noget ubegribelig
meningsløst noget. Især Navneforbindelsen
Paulsen og Godfred Christensen. Hvorfor
skal Censuren ikke ogsaa være anonym?
eller Udstillingslokalet? - Ja for det var
naturligvis ^{Deres} som havde krævet ovennævnte
Indlæg? - Da jeg den første Dag efter
min Afskudt her til Viborg drogsede
om paa Gaden inden Maal og Mød,
ser jeg pludselig gamle Rohdes filosofi-
ske Gallionsfigurer rage op over et stort
Flyttekørs med Sengklæder, Trøffelter og Ma-
lerrekviriter, som langsomt bevagede sig
hen ad Gaden, trækker af et Par maa

spille Udeboldkicker. Stor Gjenkjendelse
blev midt paa Gaden til Opbyggelse for
de nærværende Viborgkinesere, hvor paa
Rothde meddelte mig, at han var paa
Rejse fra Kærup til Aarhuus i Anled-
ning af en hvid Tand som i flere
Dage havde plaget ham, hvorfor han
hadde bestemt sig for at rejse med hele
sin Glæben gut ned til en Ven i Nærhe-
den af Aarhuus, Doktor Elmgjæst, for der
at blive plejet og kureret. Heldigvis var
Tanden elskovsdig den Dag i Viborg, saa
at vi tilbragte en meget behagelig Dag
med at spise til Middag og lide efter
et Opholdssted til mig. Om Aftenen
rejste han videre til Aarhuus. Han havde
den Dag haft Brev fra Platt-Høllers, som
da opholdt sig i Randers, hvor Føiren malede
det noget paa en Bro mellem 3 og 5 om
Uorguren. Det smager næsten af Niels Ebbesen.
Andre vilde de til Gjerrild, hvor de

visnede vilde slaa sig ned for Resten af
Sammen. Ellers ved jeg intet af
Interesse at melde. Jeg maler for Tiden
en stor Tyr og nogle Kvier. Jeg har
først lige begyndt, saa jeg tror endnu
at det bliver vidmerket. - Jeg samler
meget stort nogen fransk Lektüre,
da alt hvad jeg har med mig er sluppet
op, men jeg indser mig næsten ved at bede
Dem om noget, da De allerede har har
saa megen Ulykkelig af mig.

De har vel hørt at mit Billede i München
er solgt?

Jeg haaber nu at De ikke vil have
Dem ved en lige saa lang Tavsched, men
at De ved Lighed vil spendere et
Par Ord paa mig for at holde mig lidt
à jour med Lagerens Skilling: Hoveds
sagen.

En venlig Hilsen til Dem og Deres
Kone fra Deres hengivne

P. Christiansen